

LÁ THƯ MỤC VỤ

Câu chuyện sau đây xảy ra lúc thế giới đại chiến lần thứ II kết thúc, khi quân đội đồng minh giải thoát một nhóm tù nhân Do Thái bị giam cầm trong một trại tập trung diệt chủng của Đức Quốc Xã. Họ là nhóm tù nhân may mắn vì còn cơ may sống sót trong khi hàng trăm ngàn bạn bè hay người thân của họ đã bị hoả thiêu thành tro. Những người lính đồng minh rất kinh hoàng đến nỗi không thể tin vào mắt họ, bởi lẽ xuất hiện trước họ không phải là những con người mà là những bộ xương biết đi được trùm dưới những miếng giẻ rách ! Nếu không có cặp mắt sáng ngời vì niềm vui được sống sót, thì nhóm tù nhân ấy đúng là những thầy ma hay ác quỷ hiện hình ! Thiên Chúa ban cho con người sức chịu đựng thật đáng ngạc nhiên để vượt qua mọi thử thách.

Nhóm tù nhân may mắn ấy được dẫn vào một căn nhà của một cư dân cách trại không xa để được tắm rửa và thay đổi y phục. Một tù nhân nhìn thấy một tấm gương khá to treo trên vách bên tiến lại xem dung mạo của mình vì hơn 5 năm rồi anh không được nhìn thấy nên anh lo lắng không biết hiện giờ nó ra sao. Đồng tâm trạng với anh nên tất cả mấy người kia cũng kéo đến trước chiếc gương. Anh nhận ra ngay những gương mặt của những người bạn đồng cảnh ngộ vì hằng ngày anh vẫn trông thấy họ, nhưng anh không nhận ra gương mặt của chính anh ! Chẳng lẽ mặt tôi đây sao ? Để cho chắc ăn, anh phải nhắm mắt rồi gãi đầu...À ! Thì ra đúng là gương mặt của anh đây rồi ! Anh sửng sờ khi thấy mình đã biến dạng đến mức độ kinh khủng như vậy. Anh không thể tin vào mắt mình vì nhân vật trong gương không phải là nhân vật trước khi anh vào tù.

Trước đây anh có một mái tóc bồng bồng như sóng biển, nay là một mái đầu bị cạo trọc với nhiều ghê chóc trên đó. Hai hốc mắt bây giờ lõm sâu và thâm quầng còn cặp mắt thì lúm lét sợ hãi. Chiếc mũi như một môi không đủ sức đứng vững chỉ chực chúi xuống nhìn vào mồm. Gương mặt bị bỏ đói triền miên vốn càng dài ra nay lại bị hai má hóp sâu vào tăng thêm nét kinh dị của một chiếc đầu lâu. Hai khoé miệng trễ xuống tạo thành hai rãnh nước như bị thời gian xâm thực. Trông thế thảm đến nỗi anh không thể tin rằng chính anh đã thay đổi như vậy !

Trong bài Tin Mừng hôm nay, Chúa Giêsu phô bày gương mặt thật của những nhà lãnh đạo tôn giáo trên quê hương của Ngài vào thời đó (những biệt phái và kinh sư). *“Các kinh sư và những người biệt phái ngồi trên tòa ông Mô-sê mà giảng dạy...”* là cách nói hơi mỉa mai của Chúa muốn cho dân chúng hiểu rằng những nhà lãnh đạo tinh thần ấy có tham vọng chia nhau những vị thế ngon lành trong tôn giáo và Thiên Chúa phải chịu đựng lối sống giả hình của họ. Cách Chúa Giêsu làm là dựng lên một tấm gương trước mặt các vị ấy rồi mời họ nhìn vào. Điểm chính Chúa cho họ thấy-vì quá nhiều lần hoặc họ vô tình hay cố ý không nhìn thấy, đó là họ ***“Nói mà không thực hành”***. Chính vì vậy nên họ cứ ‘nặng’ thêm những gánh nặng rồi áp đặt cho người khác tuân giữ.

Điểm kế tiếp Chúa nêu ra cho họ thấy là : ***“Họ làm mọi việc cốt để cho thiên hạ trông thấy”***. Chúa cho thấy rằng mọi việc họ làm đều nhắm một mục đích là xây đắp cho vinh quang của cá nhân họ, nghĩa là họ phải được thiên hạ nhìn nhận là họ đạo đức hơn người khác và họ tuân giữ luật Mô-sê hơn bất kỳ ai hết. Họ cũng là con người nên có lỗi là chuyện thường tình, Chúa Giêsu không kết án điều đó, mà Chúa muốn nhấn mạnh là họ không nhìn thấy lỗi của chính họ ! Đành rằng họ có lòng đạo đức nhưng lòng đạo đức chân chính luôn luôn đi chung với sự khiêm nhường, lòng nhân ái và sự bao dung, mà xét cho cùng thì họ không có những điều vừa kể.

Phần chúng ta thì sao ? Thình thoảng chúng ta có nghĩ rằng mình thánh thiện hay đạo đức hơn người khác không ? Hãy thành khẩn nài xin Chúa ban cho chúng ta một ơn đặc biệt là đừng bao giờ nghĩ như vậy. Đồng thời xin Chúa giúp soi sáng lương tri chúng ta để nhận ra những ích kỷ, nóng tính, dâm loạn, tham lam, khoe khoang và giả hình nhan nhản trong đời sống hằng ngày của chúng ta. Nhìn những lỗi lầm của chính mình cũng đủ làm chóng mặt rồi, còn sức đâu mà tìm những lỗi lầm của kẻ khác. Nếu thành tâm muốn sửa chữa những lỗi lầm ấy thì ắt không còn thời giờ mà soi mói vào chuyện của bất kỳ ai.

Linh mục Phạm Quang Hồng.

